NORAKSTS

Lietas Nr. 11520099315
Lietas arhīva Nr. K30-1241-16/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 01.jūlijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese I.Pujate,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Franci,
piedaloties prokuroram J.Ievītim
aizstāvim, zvērinātai advokātei I.Vētriņai,
2016.gada 30.jūnijā, izskatot atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu ar pirmstiesas izmeklēšanas Nr.11520099315, kurā **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta trešajā daļā,

k o n s t a t ē j a:

[1] /pers. A/, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, kā rezultātā nodarīja cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, un tieši:

2015.gada 14.decembrī ap plkst.00.14 /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1.p. prasības, atrodoties alkoholisko dzērienu iespaidā ar etilspirtu asinīs 2,36 promiles, vadīja /pers. B/ piederošo transportlīdzekli Renault Megane Scenic, v.n.z. /valsts numurs/ Rīgā pa G.Zemgala gatvi no Varoņu ielas puses Gaujas ielas virzienā.

Virzoties pa G.Zemgala gatvi un 245 metrus aiz izbraukuma uz Varoņu ielas /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 112.p., 113.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības; nerīkojās tā, lai nerādītu satiksmei bīstamas vai traucējošas situācijas; nebrauca ar ātrumu kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus; nesamazināja braukšanas ātrumu vai pilnīgi neapturēja transportlīdzekli, turpināja kustību uz priekšu, kā rezultātā netika galā ar transportlīdzekļa vadīšanu, nobrauca no ceļa un apgāzās.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu rezultātā Renault Megane Scenic, v.n.z. /valsts numurs/ pasažieris /pers. F/ guva sekojošus miesas bojājumus: labā augšdelma kaula mežģījums pleca locītavā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā.

[1.1] Tiesas sēdē prokurors iesniedza apsūdzības grozījumus kriminālprocesā Nr.11520099315, norādot, ka /pers. A/ ir saukts pie kriminālatbildības par to, ka viņš pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, kā rezultātā nodarīja cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, tas ir par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kurš līdz 2015.gada 3.decembrim bija jākvalificē pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas. 2015.gada 3.decembrī, stājoties spēkā izmaiņām 260.pantā un 262.pantā, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, nemainoties lietas faktiskajiem apstākļiem, bet tikai mainoties Krimināllikuma pantam, kvalificējams pēc Krimināllikuma 262.panta trešās daļas, tas ir, par to, ka /pers. A/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē kā rezultātā nodarīja cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus.

/pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta trešajā daļā.

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnībā atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta trešās daļas, vaļsirdīgi nožēloja izdarīto, pieteica lūgumu par pierādījuma pārbaudes neizdarīšanu.

Prokurors un aizstāvis tiesas sēdē norādīja, ka, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, var neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa, uzklausot apsūdzētā lūgumu un prokurora un aizstāvja viedokli, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 499.panta nosacījumiem pieņēma lēmumu par pierādījuma pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību, jo tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas, un apsūdzētais norādīja, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas ir zināmas un saprotamas.

[3] Tiesa atzīst, ka /pers. A/ nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta trešās daļas ir kvalificēts pareizi, viņa vaina šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Nosakot sodu, tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrās un trešās daļas prasībām ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta trešajā daļā, klasificējams kā smags noziedzīgs nodarījums, un par minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu,

atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz septiņiem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

[4] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. A/ dzimis 1983.gada 25.martā; Latvijas Republikas pilsonis; dzīvo /adrese A/, vidējā izglītība; precējies; ģimenē trīs nepilngadīgi bērni; strādā algotu darbu SIA "/Darba vieta/", vidējie ienākumi mēnesī 700 *euro (lietas 69.lapa)*, agrāk administratīvi un krimināltiesiski sodīts, pēdējo reizi – ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu un policijas kontroli uz vienu gadu, pēc soda izciešanas atbrīvots 2014.gada 1.jūlijā, sodāmība dzēsta (*lietas 49.A – 49.C lapa*).

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli uzskatāms, ka viņš vaļsirdīgi atzina savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta noteikumiem /pers. A/ atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

[6] Krimināllikuma 35.panta otrā daļa noteic, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 262.panta trešās daļas sankciju, apsūdzētā personību, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, valsts apsūdzības uzturētāja un aizstāvja viedokli par piemērojamo sodu.

Tiesa izvērtējusi apsūdzētā /pers. A/ personību, to, ka konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, noziedzīgā nodarījuma raksturu, faktu, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu un vaļsirdīgi nožēloja izdarīto, ir sapratis un apzinājies izdarītā noziedzīgā nodarījuma būtību, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētā sodāmība bija dzēsta, bet vienlaikus, ievērojot faktu, ka apsūdzētais, vadot transportlīdzekli, atradās alkohola ietekmē, ievērojot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, secina, ka apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 262.panta trešās daļas sankcijā paredzētais sods – piespiedu darbs 280 stundas, kas, atbilstoši Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā noteiktajam, ir maksimālais piespiedu darba stundu skaits, ko tiesa var noteikt kā pamatsodu.

Tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmums lietā Nr.SKK-232/08).*

[7] Vienlaikus tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 262.panta trešās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem, atbilstoši Krimināllikuma 44.panta prasībām.

Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana ir viens no tiesību ierobežošanas veidiem. Atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, personai aizliegts izdarīt noteiktas darbības – vadīt transportlīdzekli. Savukārt ar jēdzienu „tiesības" jāsaprot ne tikai kā dokuments, kas ļauj izdarīt zināmas darbības – vadīt automašīnu, bet transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana ir viens no papildsodu veidiem, kurš sevī ietver ne tikai aizliegumu iegūt dokumentu, kas atļauj vadīt kādu transportlīdzekli, bet arī aizliegumu izdarīt darbības, ko atļauj šis dokuments *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2002.gada 8.oktobra lēmums lietā Nr. SKK-371).*

Nosakot papildsodu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un apstākļus, pie kādiem noziedzīgais nodarījums izdarīts, kā arī alkohola koncentrācijas daudzumu apsūdzētā asinīs.

[8] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes noziegumu izmeklēšanas biroja vecākā inspektora E.Oščenkova 2016.gada 14.marta lēmumu /pers. A/ grozīts piemērotais drošības līdzeklis, nosakot drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā un liegumu vadīt transportlīdzekli, kas atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietā neviena persona nav atzīsta par cietušo personu un kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta, kā arī lietā nav procesuālo izdevumu un nav uzlikts arests mantai.

Lietisko pierādījumu – CD disku ar fotoattēliem no notikuma vietas un automašīnas Renault Megane, valsts reģ.Nr. /TL numurs/, apskates fotoattēliem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512.panta, tiesa

n o s p r i e d a:

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta trešajā daļā, un noteikt viņam sodu – piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ ir pienākums 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc deklarētās dzīves vietas.

Šajā krimināllietā /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā un liegumu vadīt transportlīdzekli – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietisko pierādījumu – CD disku ar fotoattēliem no notikuma vietas un automašīnas apskates fotoattēliem turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2016.gada 01.jūlijs.

Tiesnese I.Pujate